

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Miroslavem Makajevem ve věci

žalobkyně: **Prager Fischhandel s.r.o.**, IČO 27620468
se sídlem Jelení 2123, Říčany
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Brachem, LL.M.
sídlím Klapálkova 3132, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlím Zborovská 11, Praha,
o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5. 2. 2025, č. j. 024429/2025/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 11. 2024, č. j. MUCE 207376/2024 OP. Správní orgán prvního stupně tímto rozhodnutím shledal žalobkyni vinnou z přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů
Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

(zákon o silničním provozu), neboť porušila ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona. Za toto jednání uložil žalobkyni pokutu ve výši 2 000 Kč.

2. Žalobkyně namítá že z podkladů (listin) není možné určit, kde byly dopravní značky umístěny, ani zda jsou pro měření rychlosti na daném úseku vůbec relevantní, navíc žalovaný, natož před tím správní orgán prvního stupně, ani neprokázal, že by v rozhodné dobu průjezdu svítila proměnná značka B20a se symbolem nejvyšší dovolené rychlosti. Žalobkyně především poukazuje na pochyby o kvalitě měření, nejasný obsah výpisu z listin doložených PČR o stavu proměnných dopravních značek a zde uváděných rozdílných časových údajů, nejasné přenášení kompetencí policie na ŘSD a celkové systémové nastavení způsobu měření rychlosti a výběru pokut.
3. Postup žalovaného, který v napadeném rozhodnutí odkázal na stanovisko ŘSD založené ve spise, považuje žalobkyně za nepřijatelný, neboť tyto odstavce týkající se prováděného dokazování v návaznosti na sdělení ŘSD jsou svým rozsahem zcela nedostatečné k vypořádání problematiky vztahu nejvyšší povolené rychlosti a bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích v návaznosti k tomu, co správní orgán prvního stupně uvádí v popisu svého skutkového stavu, a tedy, že omezení rychlosti je doloženo pouze listinami PČR. Jinak řečeno, předmětný skutkový stav nebyl řádně zdokumentován, nehledě na to, že žalobkyně má za to, že „sdělení ŘSD“ rozhodně nemůže být téměř jediným důkazem prokazujícím závěr správního orgánu prvního stupně, že předmětná proměnná značka regulující rychlost „80“ tam v rozhodnou dobu byla, nehledě na to, že se jedná o písemný důkaz zajištěný u soukromé osoby, nikoliv orgánem veřejné moci. Povaha ŘSD je v tomto směru jednoznačná a rozhodně nelze takovou organizaci pokládat za orgán veřejné moci a ani jako jakkoliv vždy jednoznačně a věrohodně existující organizační složku státu v materiálním smyslu slova.
4. Žalobkyně se tedy nemůže ztotožňovat s posouzením žalovaného, že je nájisto dáno, že zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Listiny pořízené Policií ČR nejsou podpořeny žádnými dalšími důkazy, ani ověřovacím listem, ani výše popsaným sdělením ŘSD. Listiny Policie ČR tak nejsou v tomto smyslu dostatečným důkazem o spáchání stíhaných přestupků žalobkyně a jsou zde důvodné pochybnosti o zjištění skutkového stavu správním orgánem prvního stupně.
5. Žalobkyně rovněž namítá nesprávné, resp. chybějící zdůvodnění materiálního znaku přestupku, což bylo zcela opominuto. Odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je uvedeno, že materiální stránka přestupku je dána již tím, že žalobkyně svým jednáním porušila zákonné ustanovení. Takové odůvodnění podle žalobkyně nelze přijmout, protože je nutné posuzovat materiální znak přestupku pro každý konkrétní případ.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že Přestupky neznámého řidiče vozidla registrační značky 8AD1767 byly zjištěny automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích v měřeném úseku, tedy byla bez pochyby naplněna skutková podstata přestupku provozovatele vozidla. Podle konstantní judikatury jde o důkaz nesporný, prokazující spáchání přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti. Jde o objektivní odpovědnost žalobkyně, přičemž její obecná tvrzení nemohou vyvolat důvodnou pochybnost o správnosti měření.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

7. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně setrvala na argumentaci, že spáchání přestupku nebylo dostatečně prokázáno.

Posouzení věci krajským soudem

8. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
9. V dalším kroku soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Po přezkumu napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba **je nedůvodná**. Ve věci rozhodoval soud bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
10. První otázkou je, zda správní orgány zjistili dostatečně skutkový stav. K tomu soud předesílá, že ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že vozidlu žalobkyně byla naměřena rychlost uváděná správními orgány, a rovněž z něj vyplývá nastavení proměnlivé dopravní značky tak, jak popsaly správní orgány ve svých rozhodnutích. Výše uvedené ostatně žalobkyně ostatně ani reálně nezpochybňuje – v tomto ohledu namítá pouze „*pochyby o kvalitě měření, nejasný obsah výpisu z listin doložených PČR o stavu proměnných dopravních značek a zde uváděných rozdílných časových údajů, nejasné přenášení kompetencí policie na ŘSD a celkové systémové nastavení způsobu měření rychlosti a výběru pokut*“, aniž by však např. zmínila jakoukoliv nejasnost obsahu výpisu z listin. Žalobkyně především namítá, že to, že daná rychlost na dopravním značení nastavena být měla, ještě neznamena, že tomu tak skutečně bylo a že dané zařízení skutečně fungovalo. To je jistě teoreticky možné, nicméně žalobkyně nepředložila v průběhu správního a soudního řízení jediný důkaz, který by funkčnost dopravních značek zpochybňoval. Za takové situace se její obhajoba jeví jako zcela nevěrohodná a soud nemá žádného důvodu pochybovat o tom, že daná zařízení skutečně ukazovala tu rychlost, na kterou byla dle informací obsažených ve správním spisu nastavena. Správní orgány tedy vycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu, který se žalobkyni nepodařilo nijak zpochybnit.
11. Druhou otázkou je otázka naplnění materiálního znaku přestupku. Ani tato námitka není důvodná. Soud zde připomíná konstantní judikaturu správních soudů, podle které § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, který stanoví základy odpovědnosti provozovatele vozidla, záměrně odkazuje pouze na „*znaky přestupku podle tohoto zákona*“. Správní orgány tak nejsou v řízení o přestupku provozovatele vozidla povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Předmětem řízení o přestupku provozovatele vozidla totiž není přestupek řidiče, nýbrž objektivní odpovědnost za skutek, který pouze *vykazuje znaky* tohoto přestupku (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 8. 2017, č. j. 9 As 346/2016-56, odst. 56, a ze dne 13. 6. 2019, č. j. 4 As 219/2018-29, odst. 22). Součástí skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla tudíž nejsou ty znaky přestupku řidiče, které vyplývají až z obecné právní úpravy přestupkové odpovědnosti či analogicky aplikovaných zásad trestního práva, jako je například materiální stránka přestupku, věk a přičetnost pachatele, neexistence přestupkové imunity, právní omyl aj. Ke zkoumání těchto znaků je prostor v řízení o přestupku řidiče, nikoliv provozovatele vozidla (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016-40, a ze dne 20. 1. 2021, č. j. 2 As

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

212/2020-26, odst. 32). Tyto zvláštní okolnosti však správní orgán může zohlednit při stanovení správního trestu (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2023, č. j. 8 As 79/2022-30, č. 4530/2023 Sb. NSS, odst. 45). V posuzované věci žalobkyně naplnila veškeré formální znaky přestupku provozovatele vozidla, neboť nezajistila, aby při užití jejího vozidla na pozemní komunikaci byla dodržena pravidla ohledně nejvyšší dovolené rychlosti jízdy. Jedná přitom se o zcela běžně se vyskytující případ, jehož materiální znak je tak naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

12. Protože soud neshledal žalobu důvodnou, zamítl ji (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
13. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. dubna 2026

Miroslav Makajev v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.